

lingen som Bogtrykker, som Boghandler, som Bogmager, kort sagt enhver saadan Næringsdrivende, som jo et ordnet Bogvæsen forudsætter ligesaa vel i Danmark som i ethvert andet Land, da kan jeg ikke tænke mig Noget, som vilde være mere stridende baade mod Landen og selv mod ethvert Ord i Grundloven, der taler om, hvorledes Næringsveiene skulle blive frie, og Baandene løses, end netop den Stilling, hvori alle de førnævnte Næringsdrivende vilde sættes ved dette Lovforslag; thi det er jo vist, at naar saaledes Forfatter og Boghandler og Bogtrykker og Commissiönair eller Bogmægler og hvad man vil kalde dem, allesammen skulde staae i et saadant Forhold, at den Ene skulde svare til den Anden, og dersom de ikke kunne bringe dem tilstede, saa skulde de selv lide, saa er det jo aabenbart, at naar man vilde være fornuftig, maatte man enten afholde sig fra at tage Deel i alle saadanne farlige Sager og Næringsveie, eller ogsaa maatte man begynde at prøve paa, hvad jo dog slet ikke vilde gaae, at see at arrestere hinanden (Ratter), thi jeg veed ingen anden Maade, hvorpaa man kunde sikke sig selv, end at Forfatteren lader Bogtrykkeren og Bogtrykkeren lader Forfatteren arrestere til den Tid var udløben, hvori de skulle bære Ansvar. Det er nemlig saaledes — uden at jeg skal indlade mig i det Enkelte, som vil være en følgende Tid forbeholdt, og hvor jeg heller ikke skal glemme det — men i det Hele saa er det dette: Det er et Politieheensyn, ligesom Justitsministeren jo sagde, at det maatte træde frem som en Tvangslov, en Ting, som jeg vaa ingen Maade kan indrømme; det er et Politieheensyn, det er altsaa, som om det var ganske det samme, om der nogenstunde kom til at bestaae en dansk Literatur eller ikke, som om det var ganske det samme, at Alt, hvad der var før af det Slags, det kunde aldeles forgaae — det var ganske det samme, naar der blot kunde opnaaes det Politieheensyn, som byder, at naar man først har stabt Forbrydelser, som man jo staber f. Ex. med alle de ufskyldige Ting, man stempler som Forbrydelser, at naar man først har stabt dem, saa er det jo den store Opgave at opdage, hvem der har begaaet dem, og saa endelig, dersom man ikke

kan opdage det, at man saa dog faaer En, som man kan ereqvære Straffen paa, saa at det bliver i Grunden saaledes som i den berømte komiske Fortælling, hvor det fandtes ganske rimeligt, at under visse Omstændigheder kan det være politisk rigtigt „for Smed at hænge Bager“.

Efterat Formanden derpaa havde bestemt Dagsordenen for næste Møde, som finder Sted imorgen Lørdagen den 13de April Kl. 12, saaledes:

- 1) Fortsættelse af 1ste Behandling af „Forslag til Lov om Pressens Brug.
- 2) Spørgsmaal om den Maade, hvorpaa følgende Love skulle fremmes:
 - a) Forslag til Lov om Gangstier i offentligt Diemed;
 - b) Forslag til Lov angaaende Handelen og Skibsarten paa St. Croix, og
 - c) Udkast til Lov om Bestemmelsen af den religiøse Opdragelse for Børn, der fødes i blandede Ægteskaber.
- 3) Første Behandling af Forslag til Lov om Rigsretten, og
- 4) Første Behandling af Forslag til Lov, indeholdende Forbud mod ved Trykken at offentliggjøre Efterretninger vedkommende Krigen.

blev Mødet hævet.

53de Møde.

Lørdagen den 13de April.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtaget.

Formanden: Fra Indenrigsministeriet har jeg modtaget en Meddelelse om, at den af Rigsdagen vedtagne Lov angaaende Forandringer i de gjældende Bestemmelser om Afgangen af Harkorn af Grundstykker, som afgives til Hoved- eller mindre Landeveie, har under 6te d. M. erholdt Kongelig Stadfæstelse. Exemplarer af Loven ere omdeelte paa D. H. R. Medlemmers Bladse.

Fra Landskthingets Formand har jeg modtaget tilbage det tidligere af Folkethinget ved-